

ΑΝΥΠΑΚΟΗ στις γειτονιές των Αμπελοκήπων και της Μενεμένης

Η **πρόσβαση** είναι στοιχείο καθοριστικής σημασίας για έναν τόπο: τόσο για την ανάπτυξή του – όποια έννοια κι αν δίνει κανείς σ' αυτόν τον όρο – όσο και για την ποιότητα ζωής των κατοίκων του και τελικά για την ίδια του την επιβίωση.

Βασικό στοιχείο προσβασιμότητας στο σύγχρονο άστυ αποτελούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Όσο αφορά στο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης, μετά την απόρριψη στο παρελθόν φτηνότερων και πολύ πιο εύκολων κατασκευαστικά λύσεων όπως το τραμ, η μόνη προοπτική που προδιαγράφεται στον τομέα αυτό – εκτός από τον τριτοκοσμικό ΟΑΣΘ – είναι το περίφημο και πολυαναμενόμενο – έστω και σε προοπτική χρόνου – **μετρό**.

Το νέο δεδομένο που αφορά τη σχέση – και τη θέση – του Δήμου μας σχετικά με το μετρό είναι ότι... **δεν μας αφορά!**

«Δεν πρόκειται να προχωρήσει η υλοποίηση της κυκλικής διαδρομής που κάλυπτε τα δυτικά προάστια, καθώς δεν θεωρείται ως μια ρεαλιστική λύση για το μέλλον του δικτύου», δήλωσε στις 13 Οκτώβρη 2023 (πέντε μέρες μετά τις τοπικές εκλογές) ο υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Ταχιάος. Την ίδια στιγμή δεσμεύεται για την ολοκλήρωση της επέκτασης προς Καλαμαριά, αλλά και ενός σχεδίου για τη δυτική επέκταση μόνο προς τις βορειοδυτικές συνοικίες (Νεάπολη, Σταυρούπολη, μέχρι νοσοκομεία στην περιφερειακή οδό).

Απλά και ανερευθρίαστα: «δεν θεωρείται ρεαλιστική λύση». Κάτι που, στη γλώσσα των ιδιωτικών εταιρειών διαχείρισης του μετρό μεταφράζεται: «δε μας συμφέρει». Γιατί ο μόνος ρεαλισμός που τους ενδιαφέρει είναι ότι ούτε οι γερασμένοι Αμπελόκηποι ούτε η Μενεμένη και το Κορδελιό της απόλυτης φτώχειας δεν μπορούν να φέρουν κέρδη στην εταιρεία. Γιατί γι' αυτούς δεν αποτελούν ρεαλισμό οι ανάγκες του 15-20% του πληθυσμού της πόλης για σύγχρονες συγκοινωνίες. Πόσο μάλλον όταν γνωρίζουν ότι αδιαμαρτύρητα θα περάσει κι αυτό το στοιχείο της αντιλαϊκής πολιτικής σε ό,τι αφορά τους τοπικούς

άρχοντες, τους δημάρχους - πειθήνια όργανα της κυβέρνησης και των οικονομικών συμφερόντων που εκπροσωπεί.

Για μας όλους όμως τους αποκλεισμένους (και) από το μετρό, τι γίνεται;

· Η δική μας καθημερινότητα - των κατοίκων του Δήμου, των εργαζόμενων στις νοτιοδυτικές συνοικίες, στα Διαβατά και μέχρι τη βιομηχανική περιοχή, των φοιτητ(ρι)ών στο ΔΙ.ΠΑ.Ε (πρώην ΤΕΙ) της Σίνδου καθώς και των μετακινούμενων από και προς το ΚΤΕΛ - θα υποβαθμίζεται διαρκώς.

· Οι όποιες προοπτικές του Δήμου - σε σύγκριση μάλιστα με δήμους που θα καλύπτονται από διαδρομές του μετρό - θα εκμηδενιστούν.

Εμείς λοιπόν, οι αποκλεισμένοι (και) από το μετρό τι κάνουμε;

Ø Θα δεχτούμε ότι τίποτε περισσότερο δεν δικαιούμαστε από τα άθλια λεωφορεία του ΟΑΣΘ;

Ø Θα δεχτούμε πως, παρότι είμαστε ο πιο κοντινός Δήμος στο κέντρο της Θεσ/νίκης, όλο και πιο δύσκολη θα γίνεται η πρόσβαση σε αυτό και από αυτό;

Ø Θα δεχτούμε τελικά ότι με την πολιτική Κυρίζογλου ο Δήμος μας έτσι απλά όλο και περισσότερο θα γερνά, θα αργοπεθαίνει;

Ή θ' απαιτήσουμε αυτό που αντιστοιχεί και σε μας ως κατοίκους της πόλης: **σύγχρονες αστικές συγκοινωνίες, προσβάσιμες και προσιτές σε όλους;**

Όσο για τους Δημάρχους που «*δεν ήξεραν, δεν άκουσαν*», οφείλουν όχι μόνο να απολογηθούν που μπροστά στις εκλογές απέκρυσαν μια τόσο δυσάρεστη απόφαση της κυβέρνησης και της εταιρείας, αλλά έστω και τώρα να κινητοποιηθούν για την ανατροπή της.

Γιατί το μόνο που δεν μας πρέπει είναι με άλλον έναν τρόπο και πάντα αδιαμαρτύρητα να βλέπουμε να έρχεται **«το τέλος της μικρής μας πόλης»...**